

Zalim Karanlık

– Mucella Pakdemir · 28 Şubat 2022

.
Kurduğun tuzaklar başına döne,
Ağlattığın yetti zalim karanlık!
Dumanın tütmeye, ocağın söne;
Sabrım, neyim bitti zalim karanlık!
Yakama yapıştı yabanilerin,
Şeytana ezelden kul canilerin.
Yetinmedin; bir de zebanilerin
Uçurumdan itti zalim karanlık!
Soktuğun fitneden gönlü bulandı.
Sırtına ağır yük olurum sandı,
Yâren bildiklerim sana aldandı,
Vedalaşıp gitti zalim karanlık!
Beşikte, eşikte has evlatlarım,
Duldada dinlenen doru atlarım,
Karada konaklar, suda yatlarım;
Soruyorum: Nitti zalim karanlık?
Canı, cananımı elimden alan,
Tüketti varımı yaptığın talan.
Virane haneme korkular salan
Baykuşların öttü zalim karanlık!
Silahım elimde, parmağım yorgun.
Hedefi beynimdi; dimağım durgun.
Bir kurşun beklerdi namluda sürgün,
Çekinince terk etti zalim karanlık!

Mucella Pakdemir